

[Gunnar Fog-Petersen.]

Udvikling, som er i stærk Fremgang, og som medfører, at Staten Aar for Aar i stadig højere Grad griber ind i Erhvervslevets Forhold, navnlig saaledes at Staten ved sin Garanti bidrager til snart den ene, snart den anden Erhvervskrede's Finansiering. Jeg ser i denne Udvikling noget lykkeligt og godt, som sikkert ikke kan undværes i vor Tid, i hele den Form, som Erhvervslevet efterhaanden tager.

Det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da allerede de foregaaende Talere og Ministeren har nævnt, hvad det i Hovedsagen gaar ud paa. Men jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om selve Forslagets Karakter som Forslag om en Laanekasse for Skibsfarten. Jeg tror ikke, det er frugtbart at sammenligne det med de Laanevilkår, der bruges overfor fast Ejendom paa Landjorden. Forholdene er i mangfoldige Tilfælde saa forskellige, at en Sammenligning intet er værd. Man bør se paa Sagen, som den er i sig selv, og derudfra bedømme den Risiko, Staten løber, og det Gode, der kan komme ud af Statens Garanti. Der er rejst den Kritik fra anden Side, at Garanterne ikke er solidariske, og at hele Beløbet ikke er indbetalt. Jeg tror, at Risikoen for Garanterne ved at gaa ind i et solidarisk Ansvar ikke vilde være stor, men det er ikke altid det afgørende for, om man gaar ind i et solidarisk Ansvar, thi teoretisk set er der en Risiko, og denne Risiko maa de paagældende regne med ogsaa i deres almindelige Forhold overfor Bankerne, og hvor de paa anden Maade søger Kredit. Dèr vil det blive draget frem, saa der er sikkert god Begrundelse for ikke at gaa ind i et saadant solidarisk Ansvar fra Garanternes Side. Fuld Indbetaling af Garantikapitalen kan jeg ikke lægge synderlig Vægt paa. Jeg synes, den højtærede Minister har fuldstændig Ret i, at det vil betyde et Rentetab for de allerflestes Vedkommende, og at det ingen Nytte vil være til at have Kapitalen liggende, thi Garanterne hæfter for hele Beløbet og kan, om det bliver fornødent, med et vist Varsel tilpligtes at indbetale Resten af Garantikapitalen. Jeg tror derfor nok, man maa regne med, at den samme Sikkerhed i Praksis er til Stede, som Lovforslaget er formet. Skulde en Garant af en eller anden Grund

ikke blive noget værd og glide ud, er der i § 5 aabnet Mulighed for, at andre kan træde ind, og det vilde jeg ikke anse for udelukket, at andre kunde være interesseret i at gøre. Thi i § 7, der indeholder Bestemmelser om, hvorledes Kassen skal afvikles, hvis den eventuelt standser, er der en Mulighed for en ikke ringe Gevinst for Garanterne, og hvis Kassen udvikler sig saadan i en Aarrække, at den samler Kapital op, vil det være fristende for nye Garanter at gaa ind, hvis en eller anden ikke skulde være god i Aarens Løb og trænge til at blive erstattet med en anden. I øvrigt forekommer det mig, at der paa saa mange Omraader er skabt Sikkerhed, at Statens Risiko maa siges at være yderst ringe.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) var bekymret med Hensyn til Reglerne for Vurderingen af Skibene, navnlig under en Højkonjunktur. Naturligvis vil denne Vurdering som al anden Vurdering falde forskelligt ud under en langvarig Højkonjunktur og under en langvarig Lavkonjunktur, men der er sat meget bestemte, meget begrænsede Rammer her i Lovforslaget for det højeste Beløb, der kan udlaanes pr. Skib, 750 000 Kr. Skulde der være Fare under en Højkonjunktur, vil Faren ligge deri, at man vil prioritere mindre Skibe forholdsvis højt, men det tror jeg ikke vilde finde Sted, idet man maa regne med, at man vil prioritere Skibe af forskellig Størrelse i samme Forhold til deres Værdi, og saa vil Begrænsningen til 750 000 Kr. faa Betydning for alle Skibe. Endelig har Ministeren ogsaa Indflydelse paa Vurderingsreglerne, som han kan fastsætte.

I Lovforslagets § 2 m er det fastsat, at det kan bestemmes, at de pantsatte Skibe skal underkastes et særligt Tilsyn, som Ministeriet nærmere kan bestemme. Der staar ikke noget om, hvem der skal betale dette Tilsyn, det er muligvis Statskassen, det er muligvis Laanekassen; jeg formoder det sidste, men maaske den højtærede Minister vil give nærmere Oplysning derom. Yderligere Oplysninger paa forskellige Omraader kan vi faa i Udvalget, og jeg skal da anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Staur-ning): Jeg takker de ærede Medlemmer for den Interesse for Sagen, de har tilkendegivet,